

Követni vagy vezetni? Keresztény megközelítéssel miként oldható fel ez a paradoxon?

Szerző: Szerk. (2021-07-29)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/kovetni-vagy-vezetni-kereszteny-megkozelitessel-mikent-oldhato-fel-ez-a-paradoxon/> internetes címről származik. A cikket 2021-10-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Mit jelent egyszerre vezetni és követni? Csak meg kell néznünk az evangéliumot, hogy megtudjuk.

Mit jelent kereszténynek lenni?

A válasz a szótár szerint egyértelmű. A keresztény ember „olyan valaki, aki Jézus Krisztus tanításait követi”. A keresztény Jézus követője. Ki vonná mindezt kétségbe?

Nos, én mindenképpen.

Mielőtt azonban eretneknek minősítenének, hadd tisztázzam: kétségtelen tény, hogy a keresztények Jézus követői, de a „követés” maga csak a történet fele. A keresztények egyben vezetők is: **Életünk minden napján követünk és vezetünk.** A „követni, miközben vezetünk” paradoxonnak hangozhat, sőt ellentmondás is lehet. De amint kiismerjük magunkat elhívásunk nyelvezetében, megragadhatjuk a keresztény élet eme kettős dimenzióját.

Például minden kereszténynek van „hivatása”, és „tanítványnak” tekintheti magát. Mindkét szóban jelen van a követés. A „hivatás” a latin nyelvben a „hívni” szóban gyökerezik. Ha hívlak, akkor jössz hozzám, mint abban a korai evangéliumi jelenetben, ahol Jézus így szólítja meg a két halászt, Pétert és Andrást: „Gyertek,

---

Szerző: Szerk. (2021-07-29)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

kövessetek!” Azok ketten „azon nyomban otthagyták hálójukat és csatlakoztak hozzá.” (Mt 4, 19-20)

A „tanítvány” szó hasonlóképpen „tanulót” vagy „tanítványt” jelent - találó leírás mindazokról, akik egyrészt az első században városról városra követték Jézust, másrészt rólunk, akik követjük Jézust és tanulunk tőle.

De a keresztény életben sokkal többet jelent, mint pusztán követni. **Vegyünk két másik szót, amelyek leírják elhívásunkat: „misszió” és „apostol”.** Ezeknek a szavaknak a jelentése ellentétes a korábban említett szavakéval. A latin „*missio*” szó jelentése: „küldelek”, és ha én küldelek valahova, akkor te nem követsz, hanem *elindulsz!* Odakint vagy, elől, keresve a megfelelő utat. Ezt a fogalmat tovább erősíti az „apostol” szó, a görög „küldő” vagy „előre küldő” szóból. Emlékezzünk például arra az ikonikus evangéliumi jelenetre, ahol Jézus „elküldte a tizenkettőt”, mondván nekik: „Menjetek!” (Mt 10)

És ők elmentek, már nem Jézus nyomában járva és a példabeszédeket hallgatva, hanem most ők indultak el hirdetni a Királyságot, gyógyítani a betegeket, és békét hirdetni mindazoknak, akikkel találkoztak.

Mindez segít megérteni, hogyan kell magunkra mint „vezetőkre” gondolnunk.

Szerző: Szerk. (2021-07-29)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Legtöbbsen csak sztereotip módon társítják a „vezetést” azokkal, akik intézményekért vagy szervezetekért vállalnak felelősséget. Gondolhatunk a pápákra, a bíborosokra és a püspökökre, mint vezetőkre, de nem sajátmagunkra.

Ugyanakkor a „vezet” szó egyik legfontosabb meghatározása mégis az, hogy „kijelöli az utat, és másokat is ennek követésére ösztönöz”. És a korai keresztények megélték a vezetés ezen formáját: megmutatták Jézus útját, és másokat is a jézusi értékek befogadására hívtak. Pontosan ez az, amire mi, mai keresztények meg vagyunk hívva, ez a mi küldetésünk is.

Tehát mi is pontosan? Mi, keresztények, alapvetően „követők” vagyunk vagy „vezetők”? Mindkettő. Egyenlő mértékben. Természetesen mindkettő vagyunk, mint ahogyan Márk evangéliumának egyetlen versében is mindkettő jelen van, ahol Jézus „magához hívta a tizenkettőt, és kettesével szétküldte őket” (Mk 6, 7). Meghívás és küldés; követés és vezetés.

Tévéton járunk, valahányszor elhanyagoljuk e dinamikus elhívás egyik vagy másik dimenzióját. Valami hiányzik, ha nem éljük életünket „küldetésben”, vezetőként, megragadva mindazokat a lehetőségeket, amelyeket az élet ad számunkra, hogy „utat mutassunk” családjunkban, közösségünkben és munkahelyünkön. Valamit nem jól teszünk, ha az általunk bemutatott „út” pusztán

---

Szerző: Szerk. (2021-07-29)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/kovetni-vagy-vezetni-keresztény-megközelítéssel-miként-oldható-fel-ez-a-paradoxon/> internetes címről származik. A cikket 2021-10-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

saját önző terveink megvalósítása. Arra vagyunk hivatva, hogy Jézus útjára mutassunk rá, ne a sajátunkéra.

Tehát amikor legközelebb, mint „Jézus követőjét” mutatnak be, mondd magadban: „Igen, ez így van. És egyben vezető is vagyok.”

Fordította: Marek Éva

Forrás: Aleteia

Szerző: Szerk. (2021-07-29)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/kovetni-vagy-vezetni-keresztény-megközelítéssel-miként-oldható-fel-ez-a-paradoxon/> internetes címről származik. A cikket 2021-10-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!